

NY SERIE!

«Å våge er å miste fotfestet for en stund. Å ikke våge er å miste seg selv». I KK møter vi i høst kvinner som våger å følge hjertet.

Fant skaper gleden på barndomsøya

Trine ville lage noe på egne premisser. Hun flyttet fra Oslo og startet sitt eget snekkerverksted i Lyngør.

TEKST: ANNE-LINE HENRIKSEN FOTO: LISBETH MICHELSEN

For mange år siden var jeg på yoga-kurs, og ble spurt om hva jeg drømte om. «En snill mann, et par unger og eget møbelverksted på Lyngør», svarte jeg. Tenk, så ble det sann!

Trine ler og skjenker presskannekaffe mens vi sitter i loppisstoler og ser utover sjøen. På svaberg med årets aller siste blomster, sultne måker og en og annen båt som kjører forbi.

Da Trine begynte å tenke på å vende tilbake til barndomsøya på Sørlandet, levde hun singelliv midt i Oslo og var ivrig gjest på kafeer og puber. Hun jobbet som scenetekniker og snekret kulisser ved Det Norske Teatret.

I dag, seks år senere, skal to unger fraktes over fjorden til barnehagen på fastlandet tidlig om morgenen. Etterpå er det frokost, aviser og kaffe i verkstedet.

Oppdragene kom før hun rakk å fortelle at hun fantes. Folk la merke til det lille huset med Lyngør Møbler i hvite bokstaver på den røde veggen. Hun fikk støtte fra Innovasjon Norge for å sette i gang. Det første hun lagde var bad og senger til nærmeste hyttenabo. Siden er det blitt flere spesialtilpassede kjøkken, bad, senger, skuffer og skap til hyttefolket.

NYE DRØMMER. – Nå vil jeg videre, sier Trine og forteller om nettbutikken kuongen. no som hun er i ferd med å etablere. Der skal hun blant annet selge barneleker i tre. Leker som varer i flere generasjoner. Som er gode å ta i og fine å se på.

– Nærheten til naturen er viktig. Trine flyttet til barndomsøya Lyngør etter 20 år i byen.

– I mitt hode er det ikke nytt. Jeg har lenge hatt lyst til å lage noe på egne premisser. Og det føles skummelt, for det betyr at du må vise deg selv. At andre skal like det, og at jeg i tillegg skal ta betalt! Det er en utfordring mange av oss jentene sliter med, sier Trine, som har kontakt med en god del gründere.

– Derfor er det så fantastisk når noen får det til. Da gleder vi oss med hverandre!

Det var mens hun var på hyttetur i

Trine Jenssen (44)

Sivilstatus: Samboer med Jan, døtrene Elvira (5) og Kari (3)

Yrke: Møbelsnekker

Forandringen: Flyttet fra Oslo til Lyngør og bygget eget snekkerverksted.

Godt tips: Tro så sterkt på en idé at du får den utholdenheten som trengs for å lykkes.

Inspirasjon: Naturen, familien, litt galskap, de gangene jeg får ordentlig lyst til å leve, de gode samtalen. Stillhet.

Trebåtene med strikkpropell er populære sommerleker.

«Jeg kjenner meg gladest de stundene jeg får brukt meg gjennom det jeg lager.»

En av Trines gjenbruksvesker.

Brukte plastposter kan bli en lekker veske.

– Jeg tror på å lage leker som varer i flere generasjoner, sier Trine med kjepphestene sine.

Smykker i plast og andre små hemmeligheter.

Svaberget utenfor verkstedet er flott til utstilling.

Kongsberg-traktene i høst, at navnet på nettsiden, en strandsnegle, dukket opp midt i blåbærlyngen.

SKAPERGLEDE SOM VARER. Trebåter med strikkpropell som hun lekte med da hun var liten, er noe av det hun har solgt i sommer. Dessuten har hun laget kjepphester og kjeppdrager, og nå står andre barneleker for tur.

– Gjenbruk er så spennende, sier Trine som har hatt utstilling med vesker og smykker laget blant annet av plast. Av velbrukte polposer tryller hun fram de lekreste veskene.

– Jeg kjenner meg gladest de stundene jeg får brukt meg gjennom det jeg lager, særlig hvis andre også gleder seg over det. Det er sånn jeg har lyst til å tilbringe arbeidsdage. Utfordringen er å leve av det. Ta seg betalt. Derfor er det viktig å ha en usvikelig tro på det du gjør. Våge å miste fotfestet en liten stund.

Men jeg tror ikke på snarveier. Det tar tid å utvikle et godt produkt. Utholdenhet er noe av det viktigste å ta med seg på jobb hver morgen. Også det å holde fokus:

– Jeg øver meg på å slippe tak i alt som ikke er gode tanker og følelser, og bare la de gode opplevelsene sige inn gjennom filteret. Da kommer ideene og pågangsmotet lettere.

Å TA NOEN VALG. Overalt vokser det bjørnebær. Trine plukker gjerne på vei hjem fra barnehagen med Elvira og Kari. De venter og vet at når bærene røres sammen med sukker, så smaker det godt på mammas nybakte rundstykker.

– Da jeg var barn tok jeg nærheten til naturen som en selvfølge. Det var sånn verden var!

Etter alle årene hjemmefra, skjønner jeg at jeg er heldig som kan bo så nær sjøen, med

Hallo der nede på byggekanten. Fra v. Elvira (5), mamma Trine og Kari (3).

«Muligheten til å fiske eller plukke sopp midt i arbeidstida, gir livskvalitet. Det blir nesten som å være på hyttetur hele året.»

skogen rett bak huset og båten ved brygga. Men det skal litt til for å klare å bo i «himelen» også. Det er mange utfordringer knyttet til å bo på en liten øy.

Hun er glad for at hun bestemte seg for å flytte hjem, mer enn 20 år etter at hun forlot barndomshjemmet. Da var hun seksten og ville på husflidsskole. Siden ble det Tromsø og Oslo. Hun er også glad for å ha skapt sin egen arbeidsplass, selv om det koster å være sin egen daglige leder.

– Men våren er fantastisk. Når trekkfuglene kommer tilbake etter en lang vinter og jeg kan ha døra til verkstedet åpen.

Har du en inspirerende historie som du har lyst til å dele med oss og leserne? Skriv til redaksjonen@kk.no